

JUSTITSMINISTERIET
FAMILIESTYRELSEN

Den 6. november 2009
J.nr.: 2008-5011-00009
Sagsbehandler: Marte Volckmar Kaasa

O V E R S I G T

over

høringsvar vedrørende Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af konventionen om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer

1. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Den 24. september 2009 sendte Justitsministeriet forslaget i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Danske Advokater, Danske FAMILIEadvokater, Foreningen af Advokater og Advokatfuldmægtige, Foreningen af Offentlige Chefer i Statsforvaltningerne, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Kommunernes Landsforening (KL), Pantefogedforeningen, Professor Peter Arnt Nielsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Landsskatteretten, Børnerådet, Red Barnet Danmark, Børnesagens Fællesråd, Foreningen Far til Støtte for Børn og Forældre, Børns Vilkår, Mødrehjælpen, Et barn to forældre, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Dansk Socialrådgiverforening, Landsforeningen Børn og Samvær, Familiens Forening, Børne- og Kulturchefforeningen, Landsorganisation af Kvindekrisecentre (LOKK), Kvinderådet og Mandekrisecentret.

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra Advokatrådet, Børne- og Kulturchefforeningen, Domstolsstyrelsen, Kommunernes Landsforening (KL), Foreningen af Statsforvaltningsdirektører og Familiens Forening.

Nedenfor er gengivet de væsentligste punkter i de modtagne høringssvar.

2. Høringssvarene

Advokatrådet, Domstolsstyrelsen og Foreningen af Statsforvaltningsdirektører har ikke bemærkninger til forslaget.

Børne- og Kulturchefforeningen anfører i høringssvaret, at det er relevant at sikre effektiv inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer også på internationalt plan.

Kommunernes Landsforening (KL) anfører i høringssvaret blandt andet, at begrebet svogerskab ikke anvendes i dansk ret. KL ønsker en afklaring af, hvad dette begreb om-

fatter, og hvilke juridiske konsekvenser det har, f.eks. i forbindelse med fuldbyrdelse af en afgørelse, der er omfattet af konventionen.

Familiens Forening efterlyser en international definition af, hvad der er barnets tarv i relation til børnebidrag. Denne manglende fælles definition er medvirkende til, at der er store forskelle mellem reglerne om børnebidrag i de enkelte lande. Familiens Forening bemærker herudover blandt andet, at konventionen i et vist omfang giver bidragsmodtageren mulighed for at vælge, i hvilket land en sag om bidrag skal behandles. Bidragsbetaleren har ikke en tilsvarende mulighed for at vælge, hvor sagen skal behandles. Foreningen mener, at dette medfører diskrimination af bidragspligtige, og at denne form for "forum-shopping" bør undgås.

Advokatrådet

ADVOKAT

SAMFUNDET

Familiestyrelsen
Kristineberg 6
2100 København Ø

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

familiestyrelsen@famstyr.dk, jusr@famstyr.dk, lath@famstyr.dk

DATO: 12. oktober 2009
J.NR.: 04-014102-09-1244
REF.: rmm-hfe

Høring over forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af konventionen om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer

Ved e-mail af 24. september 2009 har Familiestyrelsen anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte forslag.

Advokatrådet har ingen bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen

samfund@advokatsamfundet.dk
www.advokatsamfundet.dk

12/10
Familiestyrelsen J.M.

2008-5011-00009

Justitsministeriet
Familiestyrelsen

Att. Lars Thøgersen

familiestyrelsen@famstyr.dk;
jusr@famstyr.dk; lath@famstyr.dk;

27. oktober 2009

Høring over Forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af konventionen om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer.

Børne- og Kulturchefforeningen (BKF) vil hermed gerne takke for muligheden for at kommentere det fremsendte forslag.

Det er BKF's umiddelbare opfattelse, at det er relevant at sikre en effektiv inddragelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer også på internationalt plan, herunder at dette søges sikret gennem de skitserede 6 fremgangsmåder.

Det fremsendte materiale er dog af en sådan indholds- og formidlingsmæssig karakter, at vi ikke ser os i stand til derudover at bidrage med konstruktive kommentarer i den ønskede høring.

Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til:

Per B. Christensen, Tlf. 55 88 30 01, perbc@naestved.dk, eller

Bruno Borella, Tlf. 99 88 77 70, brbo@rebuild.dk

På bestyrelsen vegne

Bruno Borella.

UE 13/10-09 CERY

Domstolsstyrelsen

Familiestyrelsen
Kristineberg 6
2100 København Ø

Store Kongensgade 1-3
1264 København K
Tlf. +45 70 10 33 22
Fax +45 7010 4455
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09
EAN-nr.5798000161184

J. nr. 2009-4101-0044-3
Sagsbeh. Rene Agut Frydshou
Dir.tlf.
Mail RAF@domstolsstyrelsen.dk

19. oktober 2009

Høring over forslag til Rådet afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af konventionen om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer

Familiestyrelsen har i en e-mail af 24. september 2009 anmodet om Domstolsstyrelsens eventuelle bemærkninger til forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af konventionen om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer.

Da Familiestyrelsen alene har anmodet Domstolsstyrelsen om bemærkninger til selve forslaget og ikke til Danmarks eventuelle tilslutning til Rådsafgørelsen på mellemstatsligt grundlag, har vi ingen bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

René Frydshou

19/10

Familiestyrelsen J.nr. 2008-5011-00009

Familiestyrelsen
Kristineberg 6
2100 København Ø

Høring over forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske fællesskab indgåelse af konventionen om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer

KL har modtaget ovennævnte forslag til høring. Familiestyrelsen udbeder sig KL's bemærkninger senest den 28. Oktober 2009. Grundet manglende politisk behandling tages der forbehold for eventuelle bemærkninger.

KL skal henlede opmærksomheden på det administrative rationale omkring inddrivelse som følger af EU's EESSI setup, dvs. et krav kan fremsendes til rette vedkommende gennem det / de nationale accesspunkter (EU medlemsstaterne bestemmer selv det nationale setup) som forventes etableret i løbet af 2010.

Der er desuden i forslaget en del passager om svogerskab. Det er KL opfattelse ikke et juridisk begreb i Danmark. KL behøver en nærmere definition af begrebet svogerskab, og dets juridiske konsekvenser fx i forbindelse med en tvangsfuldbyrdelse af en fordring omfattet af konventionen.

Endeligt gøre KL opmærksom på, at sprogbrugen i materialet gør, at notatet er svært læseligt.

Med Venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Kafat Atia', is written over the typed name.

Kafat Atia

Den 28. oktober 2009

Jnr 09.12.00 Ø02
Sagsid 000151636

Ref R
r@kl.dk
Dir 3370

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/1

12/10 copy

Side 1 af 2

Lise-Lotte Lund (958lllu)

Fra: Ninna Würtzen [nwsyd@statsforvaltning.dk]
Sendt: 13. oktober 2009 10:31
Til: \$Familiestyrelsen (958fam)
Cc: Bente Koudal Sørensen; Bente Flindt Sørensen; Leif Sondrup; Torben Sørensen; Vibeke Larsen
Emne: VS: Høring over Forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af konventionen om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer
Vedhæftede filer: 2661_001.pdf; 2662_001.pdf; act_downloaddocument.cfm.pdf

STATSFORVALTNINGEN

SYDDANMARK

Familiestyrelsen har den 24. september 2009 (j.nr.2008-5011-00009) anmodet om eventuelle bemærkninger til Forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af konventionen om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer.

På vegne af samtlige statsforvaltningsdirektører skal det meddeles, at statsforvaltningerne ikke har bemærkninger til det fremsatte forslag.

Med venlig hilsen

Ninna Würtzen
Direktør

Fra: \$Familiestyrelsen (958fam) [mailto:familiestyrelsen@famstyr.dk]
Sendt: 24. september 2009 11:36
Til: samfund@advocom.dk; kl@kl.dk; lpe@advokatnet.dk; msn@lesadv.dk; samfund@advokatsamfundet.dk; Lene M. Larsen; Ninna Würtzen; Ole Kirkegaard; brd@brd.dk; redbarnet@redbarnet.dk; bf@boernesagen.dk; bv@bornsvilkar.dk; mhj@mhj1983.dk; h.kollerup@forbank.dk; fsd@rk.dk; ds@socialrdg.dk; info@boernogsamvaer.dk; famfo@get2net.dk; bkf@bkchefer.dk; lj@lokk.dk; kv@kvinderaad.dk; post@horsendskrisecenter.dk; pan.jur@cbs.dk
Cc: eho@danskeadvokater.dk; service@danskeadvokater.dk; info@foreningfar.dk; bornsvilkar@bornsvilkar.dk; moedrehjaelpen@moedrehjaelpen.dk; ff@famfo.dk; sekretariat@lokk.dk; Anita.Felthaus@Hedensted.dk; lasni@dommerfm.dk; post@domstolsstyrelsen.dk; lsr@lsr.dk
Emne: Høring over Forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af konventionen om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer

Se venligst vedhæftede høringsbrev, høringsliste samt Forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af konventionen om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer.

Med venlig hilsen
Cecilie Spanner Rydeng
Fuldmægtig

13-10-2009

13/10
Familiestyrelsen j.nr. 2008-5011-00009

28. oktober 2009
Vedrørende journalnummer 2008-5011-00009

Til

Familiestyrelsen
Kristineberg 6,
2100 København Ø
att Cecilie Spanner Rydeng

fremsendt på e-mail til
familiestyrelsen@famstyr.dk
cc: jusr@famstyr.dk
cc: lath@famstyr.dk.

**Hørings svar til:
Forslag til Rådets afgørelse om
Det Europæiske Fællesskab indgåelse af konventionen om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer.**

Barnets tarv

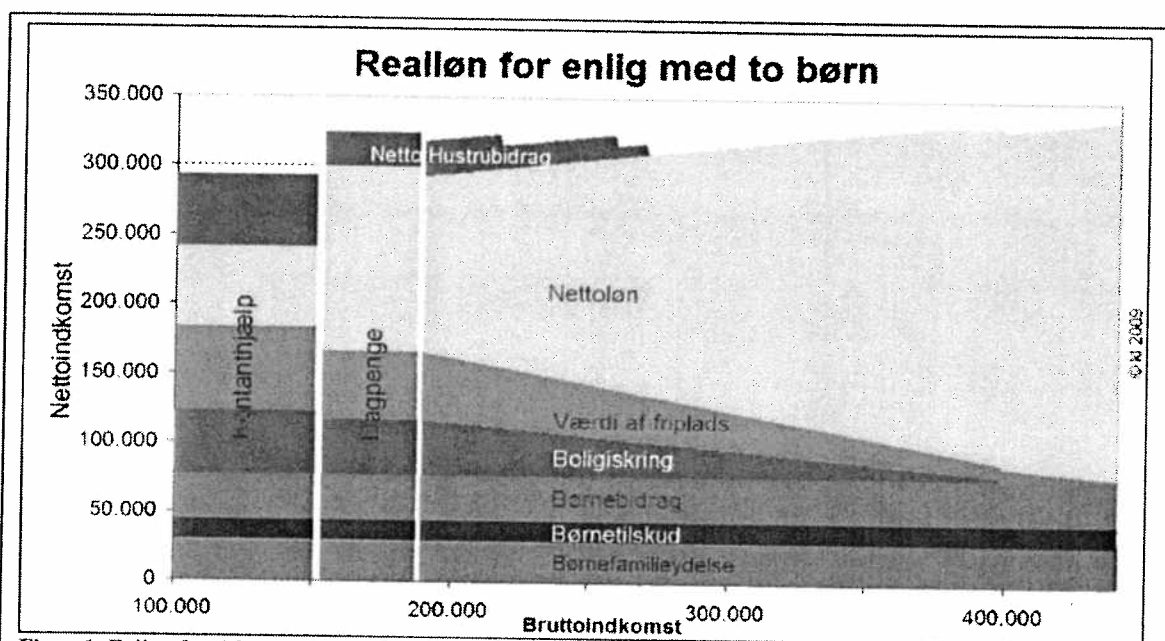
Alle er enige om at enhver regel på det familieretslige område bør tage sit udgangspunkt i barnets tarv. I Rådets afgørelse er der da også på side 13 henvist til FNs konvention om barnets rettigheder, at det er barnets tarv der skal komme i første række.

Så meget desto mere interessant er det, at specielt når det vedrører bidrag er der ikke enighed om hvad barnets tarv egentligt er. EU og FN har opgivet at lave en fælles definition, selv blandt nær beslægtede lande som de nordiske er der endog meget store forskelle på bidragsreglerne. Rådets aktuelle afgørelse går derfor heller ikke ud på at søge at definere hvad der er børns tarv, det projekt forsøger man end ikke på. Afgørelsen går ud på at man gensidigt respekterer hinandens definitioner, også selvom de afviger væsentligt fra egne definitioner. Det er noget rod.

Selv inden for de enkeltes landets egne grænser omdefineres børns tarv ofte. I Danmark får vi en ny lov omtrent hvert 5 år. Ikke mindst når det handler om økonomi – og det er hvad faderskabet internationalt er reduceret til ifølge afgørelsen – bliver det at definere barnets tarv som at sælge elasticitet i metermål. I år er der allerede kommet nye to vejledninger om børnebidrag, der er ret vidtgående i forhold til de gamle regler.

Er det fx barnets interesse at dets far bliver ruineret, fordi han skal betale bidrag, som måske/ måske ikke kommer barnet til gode?

Den amerikanske sociolog og økonom Gary S. Becker fik i 1992 Nobelprisen i økonomi for sin noget uortodokse anvendelse af økonomiske modeller på social adfærd. Noget forenklet viser hans forskning, at når tilskud til enlige forældre sættes op, vil flere vælge en tilværelse som enlige forældre. Flere bliver skilt og flere børn fødes uden far¹. Kvindebevægelsen har sagt det samme på en lidt anden måde. De hævder at *efter kvinderne er blevet økonomisk uafhængige af manden, er de ikke tvunget til at blive i et "dårligt forhold"*. I praksis er det ca. hvert andet forhold.

Figur 1. Enlige forældre rammes af det såkaldte paradoxproblem, hvor en indkomststigning modsvarer af et tilsvarende fald i indkomstregulerede tilskud.

Det begrænser det økonomiske incitament til at øge lønindkomsten, da nettoindkomsten ligger tæt på 300.000 kr/år, stort set uanset om der er tale om kontanthjælp eller en pæn bruttoindkomst på over 400.000 kr/år. Der er ligefrem tale om et fald i disponibel indkomst ved overgangen fra dagpenge til lønarbejde.

Bemærk at bruttoindkomsten for lave indkomster under dagpengemax er holdt konstant på henholdsvis dagpengemax og kontanthjælpsniveau.

Beregningerne er fortaget ud fra en enlig med to børn på 2 og 5 år i Århus Kommune i 2009. Huslejen er sat til 6.000 kr/måned for en lejlighed på 85 m². Kontanthjælpsmodtagere der ikke modtager hustrubidrag, får tilsvarende højere bistand, så de ender på det samme nettoniveau.

Eksmandens indkomst er sat til 400.000 kr/år.

Men kvindernes "indtog på arbejdsmarked" har ikke betydet, at de så forsørger sig selv og deres børn. Enlige forældre lever i høj grad af tilskud. Ofte vil hendes forbrugsmuligheder vokse væsentligt som følge af skilsmissen (**Figur 1**).

Det er næppe børns tarv at dets forældre bliver skilt. Med virkningen af Rådets afgørelse vil utvivlsomt øge skilsmissehyppigheden.

Danmark er vel nok et af de lande i verden, hvor tilskuddet til enlige forældre har det højeste niveau. Vi har også en pæn placering på verdens top ti liste over skilsmissehyppighed.

Opmærksomheden henledes også på, at tingene ikke er så enkle at barnets tarv blot kan defineres til at squizze far for mest muligt. Måske han andre børn, som i så fald kommer til at forsømme forsørgelsen af.

De børns tarv synes slet ikke sikret med Rådets afgørelse. Nogen lande inddrager fx nu også mors indkomst i udmålingen af bidrag, åbenbart fordi de finder at det er barnets tarv. Det vil i praksis være ganske vanskeligt for en far, der dårligt nok ved hvor i verden hans x-kone bor, at holde øje med variationer i hendes indkomstforhold.

Efter danske regler er hun ikke berettiget til hustrubidrag, hvis hun lever sammen med en ny. Nogen andre lande har tilsvarende regler.

Det vil i praksis være meget vanskeligt for far at kontrollere om hun er flyttet sammen med en ny. Samtidig vil det være endnu en grund for hende til at sabotere samvær, idet børnene kunne komme til at afsløre sandheden. Den situation kan være aktuel for selv voksne børn, der skal balancere loyaliteten mellem far og mor, og muligvis godt kan invitere begge til bryllup, men ikke med partner, for så ryger mors bidrag. Det er usmidigt og usmart.

Det er *Familiens Forenings* erfaring at skærmydslerne omkring vuggen handler mindst lige så meget om de penge, der for barnets skyld er lagt i vuggen, som det handler om barnet. Således ser vi tit at forældrene i udgangspunktet aftaler en deleordning hvor barnet stort set er lige meget hos begge forældre. Med sådan en deleordning er der mulighed for at der ikke fastsættes bidrag¹. Derfor søger bopælsforældre ofte samværet nedsat, således at de bliver berettiget til bidraget. Omvendt søger samværsforældre mere samvær for netop at slippe for bidraget.

Pointen er at bidragsreglerne på denne måde er konfliktskabende.

Forventninger til far

De vestlige samfunds forventninger til fædres betydning for deres børn kan ligge på et stadig mindre sted. Flere og flere børn avles helt bevist uden en far endog med samfundets medvirken. Der gøres ikke specielt meget for at sikre forbindelsen mellem børn og deres far, flere og flere børn vokser op uden at kende deres far. Mange mødre søger aktivt at afbryde enhver kontakt mellem børn og fædre.

Det er ikke forhold der problematiseres nævneværdigt. Samfundene lukker helt bevidst øjnene for sammenhængen mellem vores største sociale problemer som fx mord, selvmord, voldtægt, kriminalitet, misbrug, bandemedlemskab, spiseforstyrrelser, indlæringsvanskeligheder, hærværk, uanbringe- lighed blandt unge, og så de manglende fædre. Sammenhænge der ellers er veldokumenteret.

Forventningerne til far koges ned til det livløse økonomiske bidrag hver måned. Det forekommer ikke særligt ambitiøst.

På trods af årtiers snak om ligestilling, lever børn og mødre i en sfære og fædre i en anden. Med Rådets aktuelle afgørelse bliver de to sfære utvivlsomt endnu mere adskilt. Selv i den gamle patriar- kalske familie så børn væsentligt mere til deres far end mange børn gør i dag.

Det signal man sender ud er, at en god far er en far der betaler sine bidrag. Det er en endog overor- dentlig lav ambition for, hvad et barn kan få ud af en far. Fædre er generelt ganske bevidste om, at man påtager sig et ansvar når man sætter børn i verden. Dette hørings svar er derfor heller ikke et forsøg på at løbe fra et forsørgeransvar. Det tager vi ganske alvorligt.

Men vi mener, at fædre generelt selv er i stand til at administrere forsørgeransvaret mindst lige så godt som mødre. Faktisk har der op gennem menneskets evolutionshistorie fundet en særdeles blodig selektion sted, hvor kun børn med en forsørgelsesvillig far har overlevet.

I en tid hvor man netop forsøger at udjævne kønsbestemte kompetenceområder, er det problema- tisk at insistere på, at fædre ikke kan finde ud af at købe fx gummistøvler.

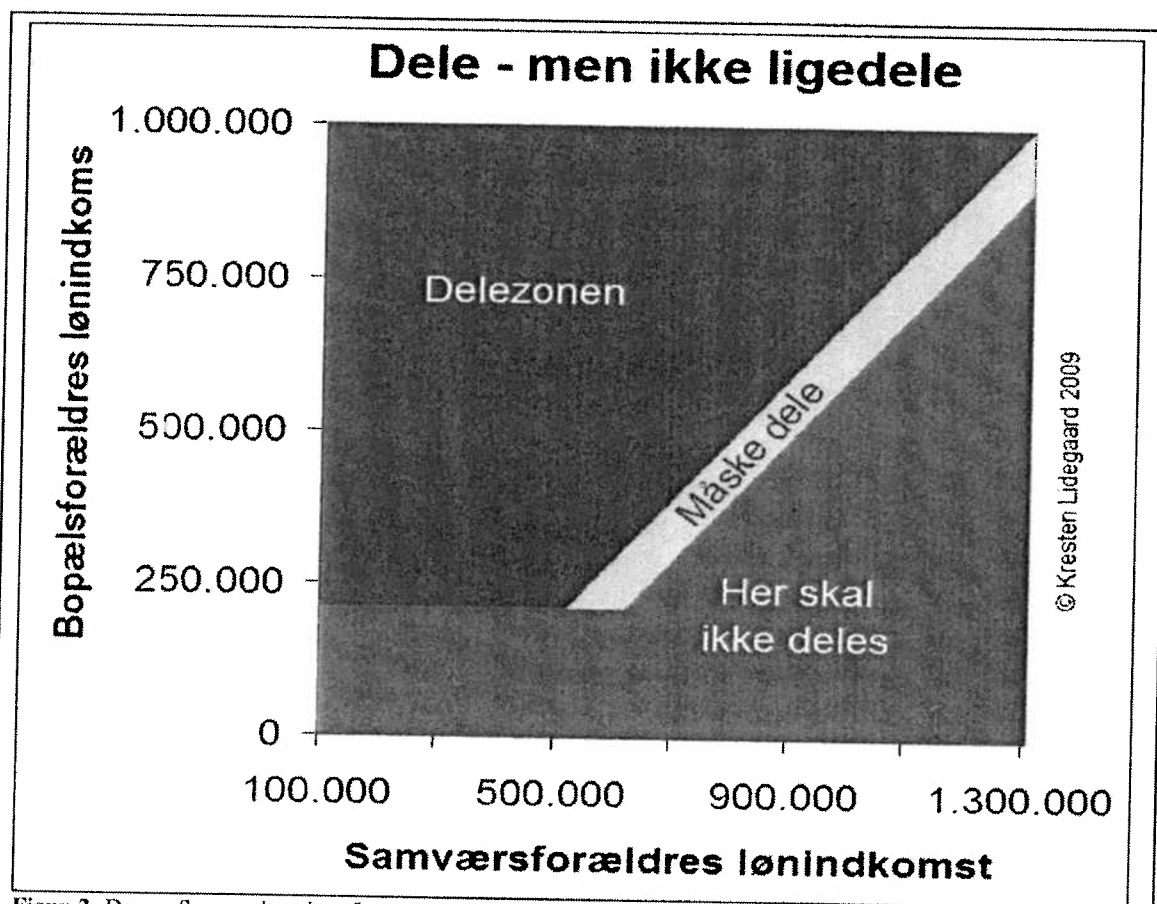
Et bidrag på 7-15.000 kr/år netto eller mere er langt fra det væsentligste ved at udfylde en faderrol- le. Men for flere og flere børn er det livløse bidrag det eneste de får fra deres far. Andelen af børn der må nøjes med bidraget forventer vi vil stige med Rådets afgørelse.

Der er intet der tyder på, at børn skulle være bedre tjent med at vokse op hos deres mor end hos deres far, dog bedst med begge. Den omfattende og stigende politiske diskrimination af fædre på det familieretlige område, trods af fædres generelt stigende engagement i deres børn, er uacceptabelt. Så længe den diskrimination fortsætter, kan en forøgelse af bidraget kun opfattes som endnu en diskri- mination eller som en kønsbestemt ekstra skat.

Samvær og bidrag

For relativt nylig er spørgsmålet om transport i forbindelse med samvær, blevet et fælles ansvar her i landet² (se dog Figur 3). Der er flere undtagelser for om transportudgifterne overhovedet skal deles eller ej. Bopælsforældre der tjener under 210.000 kr/år slipper, så samværsforældrene hænger på hele regningen. Hvis forskellen mellem forældrenes indkomst i 2009 er større end 310-410.000 kr., betaler samværsforældrene også hele gildet². Ikke mindst hvis forældrene bor i hver sin verdensdel, vil et minimum af samarbejde i forbindelse med samvær, være ganske nødvendigt.

Når man entydigt stabler så stort et apparat op for at gennemtvinge fars underholdsbidrag, uden

Figur 2. Der er flere undtagelser for om transportudgifterne overhovedet skal deles eller ej. Bopælsforældre der tjener under 210.000 kr/år slipper, så samværsforældrene hænger på hele regningen. Hvis forskellen mellem forældrenes indkomst i 2009 er større end 310-410.000 kr., betaler samværsforældrene også hele gildet².

Det er uheldigt da transportansvar ikke blot handler om økonomi, men i høj grad også om samarbejde omkring det rent praktiske med at hente, bringe eller ledsage barnet fx til tog fly eller færge. Det er især aktuelt hvis foræl-

samtidig overhovedet at forholde sig til den omvendte situation – at mor måske skulle bidrage til at få gennemført et samvær, det være sig praktisk og/eller økonomisk, og tage hendes forpligtigelser lige så alvorligt som hans, med tilsvarende sanktionsmuligheder, og tilsvarende internationalt opbakning, fortæller det igen noget om hvordan Rådet vurderer børns behov for henholdsvis en far og en pose penge.

I lande som fx Danmark og Norge, hvor der faktisk er mulighed for at pålægge bopælsforældre et vist ansvar for transporten, skal man over et civilt søgsmål for at få en sådan bestemmelse håndhævet. Modsat bidrag, der dels udlægges og senere inddrives administrativt uden de helt store anstrengelser for bopælsforældrene. Et samværstransporttilgodehavende kan ikke modregnes i bidraget.

Denne forskel i myndighedernes hjælp med at inddrive skyldige beløb, har det norske ligestillingsombud fundet diskriminerende mod fædre, idet det samtidig erkendes, at mor som, regel altid får bopælsretten over fælles børn, mens far skal være glad hvis han får samvær³.

Den samme diskrimination ligger i Rådets aktuelle afgørelse.

Faktisk kan vi forvente at mange kvinder vil flytte langt væk blandt andet for at hindre børnenes samvær med deres far. Et eksempel herpå er tidligere sundhedsminister Elsebeth Kock-Petersen, der gik under jorden i England for at forhindre at hendes børn havde kontakt med deres far. Hendes situation var speciel, idet hun kunne finansiere opholdet i England med sin ministerpension.

Jo flere tilskud der "følger børnene" – også når de flyttes langt væk - desto flere børn kan vi forvente vil blive flyttet langt væk. Det er næppe børnenes tarv.

Hvem er far?

Selvom man efter rådets afgørelse kan blive enige om at forfølge hinandens restanter, er man ikke enige om hvordan man definerer familierelationer som fx det at være far. I fx Norge tager man udgangspunkt i biologiske forhold, og undlader så vidt muligt at lyve overfor børn eller forældre om deres slægtskab. Således kan enhver til enhver tid forlange slægtskabet prøvet, og viser prøven at der ikke er noget slægtskab, så opløses det ukorrekte registrerede slægtskab. Norge nævnes fordi vi normalt ser Norge som et land vi i andre sammenhænge ligger tæt op af.

I Danmark er løbet stort set kørt når barnet er 6 måneder gammelt. Da fanger bordet, og faderskabet vil kun kunne ændres hvis der kan findes en ny "far", der indvilliger i at overtage faderskabet (og regningen), og at mor i øvrigt også synes det skal ændres. Det sker selvsagt sjældent. Derfor hænger mange mænd i Danmark på et bidrag til en anden mands barn. Det øger ikke ligefrem betalingsviljen.

I Rådets afgørelse kan man godt blive pålagt at betale bidrag på baggrund af et forkert registreret slægtskab, men omvendt kan man ikke slutte at man *fordi* man pålægges at betale bidrag kan påregne at slægtskabsforholdet dermed anerkendes.

Betegnelser som "far", "mor", "barn", "familie", "forældre", "kone", "mand", "svogerskab" er ikke entydige betegnelser, men bruges flittigt i Rådets afgørelse. Det forudsiger vi vil give anledning til støj. Specielt bliver lovvalgsreglerne her af stor betydning, da familierelationer – og dermed bidragspligt - vil falde forskelligt ud efter fx dansk og norsk ret. Hvad vil der fx ske, hvor mor er flyttet til Norge og forlangt bidrag efter norske regler (ca. det dobbelte af de danske), og far efterfølgende anlægger faderskabssag efter norske regler?

Familiens Forening skal anbefale at den Norske model følges. Der kommer ikke noget godt ud af at lyve for hverken børn eller forældre. Desuden bør pligt og ansvar følges ad.

Forplantningsstrategier

Hvis en far har betydeligt samvær med sit barn, kan han vel finde ud af at administrere sin forsørgelsespligt selv. Faktisk er det utroligt, at man i en tid, hvor det er en selvfølge - i ikke mindst feministiske kredse - at kvinder kan bestride fx (Stats)ministerposter lige så godt som mænd, samtidig ikke tiltror fædre tilstrækkelig ansvarlighed til selv at kunne administrere deres forsørgelsespligt på en for barnet fornuftig måde. Han udfylder sin del af forsørgelsespligten så rigeligt, blot ved at gennemføre et samvær.

Hvis mor saboterer fars samvær, er det næppe nogen god idé at præmiere hende for den adfærd. I den situation er det mere nærliggende at hun pålægges dagbøder. I det mindste må han gives mulighed for at prioritere forsørgelsen af nogle andre børn, som han så også kan deltage i opdragelsen af. Måske kan han ligefrem forvente at få besøg af dem på sine gamle dage.

De nye internationale aftaler om at mor kan flytte rundt i verden og dermed reelt afbryder kontakten mellem barnet og dets far, men stadigvæk plukke ham, er et skidt i den forkerte retning.

Hvis en far ikke ønsker samvær med sit barn, er sagen mere kompliceret. For selvfølgelig er det valg en tragedie for barnet, som selv et nok så stort bidrag næppe vil kunne rette op på.

En kvinde, der bliver gravid med et bekendtskab, hun finder lidt uheldigt, eller hvis det sker på et for hende uheldigt tidspunkt, kan vælge at få en abort. Den unge pige, der blev "bragt i ulykke", forekommer selvfølgelig stadigvæk, men langt de fleste vil i dag få en abort. Det var jo netop af hensyn til de unge piger, at vi fik den frie abort.

Den omvendte situation, hvor en mand har gjort en kvinde, som han finder uheldig, gravid, eller hvis det sker på et for ham uheldigt tidspunkt, kan ikke vælge aborten som udvej. Fordi det er mor der bestemmer om barnet skal fødes eller ej.

Hans valg er derfor, om han vil engagere sig i det barn og den pige eller ej. Selvfølgelig er det også et moralsk valg, men det gør det ikke nødvendigvis til noget let valg. For eksempel kan der være hensyn til andre børn end det aktuelle. Desuden er det slet ikke sikkert at han får tilbuddet.

Et flertal af de børn der fødes, vil derfor i højere grad være ønskebørn for moderen, end for faderen. Mænd har - gummi eller ej - ikke de samme muligheder for at styre deres forplantning som kvinder.

Når de børn mødrene ikke er interesseret i aldrig bliver født, kommer fædrenes manglende engagement i uønskede børn, til at tage sig ud som om mænd generelt er mere uengagerede og uansvarlige over for deres børn end kvinder. Det er næppe rigtigt. Forskellen er, at fædrenes fravalg er mere synligt. De børn far fravælger, beklager sig til børnetelefonen, mens ingen hører mere til de børn mor har valgt fra.

I Familiens Forening møder vi under tiden ganske unge mænd i 15-17 års alderen, der er blevet forført af modne kvinder, for så senere at blive præsenteret for et bidragskrav. For at undgå HIV smitte, søger de damer unge (jomfruelige) drenge.

De drenge kunne jo bare lade være med at lade sig forføre – eller bruge prævention. Den ansvarlighed man her forlanger af dem, kan jo sammenlignes med den unge pige der er ”bragt i ulykke”, fordi hun har ladet sig forføre.

Hvis man forlangte en tilsvarende ansvarlighed af kvinder, som den man i dag forlanger af mænd, så ville det slet ikke være nødvendigt med fri abort! Ca. 20 % af alle graviditeter ender med abort, hvilket især er moderens valg. Mindst halvdelen på en social indikation, det vil sige at det handler om moderens og ikke barnets forhold.

Forumshopping

Rådets afgørelse giver bidragsberettigede mulighed for at *forumshoppe*. Herved forstås at hun kan vælge hvilke lands regler hun ønsker at benytte når hun søger bidrag. Hun kan således vælge reglerne i det land den bidragspligtige bor, eller det land hun selv bor. Har de et særligt forhold til et tredje land, fx at de har levet eller blevet gift der, kan det lands regler også komme på tale.

Muligheden for forumshopping eksisterer såvel ved førstegangsfastsættelse af bidrag, som ved en senere ændring.

Omvendt har den bidragspligtige kun mulig for at rejse en sag eller søge en afgørelse ændret, i det land hvor den bidragsberettigede bor.

Muligheden for forumshopping findes også i Luganokonventionen. Selvom hovedreglen i Luganokonventionen er at man skal sagsøge folk i det land de bor, så er der netop en undtagelse med bidragsager, hvor den bidragsberettigede får mulighed for at rejse sagen ved sit eget hjemting.

Den bidragspligtige har ikke en tilsvarende mulighed.

Det norske ligestillingsombud har i en udtalelse fra den 12. august 2005 ment at muligheden for forumshopping medfører en indirekte diskrimination af mænd.

Det norske Barne- og Ligestillingsdepartement har hertil udtalt at;

En konvensjon står ikke i samme stilling som et nasjonalt lov- og forskriftsverk, og dersom konvensjonen skal endres, må et eller flere av konvensjonslandene ta initiativ til å endre bestemmelsen. De andre konvensjonslandene må samtykke i endring⁴.

I stedet for at gentage diskriminationen fra Luganokonventionen, bør man med en ny aftale søge at undgå diskriminationen.

Nu har Danmark stadig en kattelerm på grund af vores forbehold. Men dels truer regeringen med en parallelaftale at indføre Rådets afgørelse, og dels står forbehold for fald.

I Danmark er en væsentlig del af forsørgeren af enlige mødres børn kollektiviseret og betales over de relativt høje skatter (se Figur 1). Tilsvarende er bidraget her i landet ret meget lavere end i mange andre lande vi kunne sammenligne os med. Desuden har vi fradragsret i Danmark, der ganske vist er udhulet væsentligt i de sidste 10-20 år, stadig ligger med en fradragsværdi på omkring 30 %.

For fædre der dels skal betale det kollektive bidrag til enlige danske mødre over skatten, foruden et underholdsbidrag der måske er 2-3 gange hvad det ville være udmøntet til i Danmark, kan være spændt urimeligt hårdt for. Har han fx to børn vil det ikke være usædvanligt at med et bidrag på 5-6.000 kr/måned med kun en moderat indkomst. Fordi de udenlandske myndigheder tager udgangspunkt i en bruttoindtægt.

Hvis ovennævnte scenarium får blot en smule realitet, vil det blandt andet være den danske valutakasse det kommer til at gå ud over. Desuden vil de danske mænd der betaler have fradragsret på de bidrag de betaler. De penge kommer til at mangle i statskassen.

For fattige kvinder i og udenfor EU kan muligheden for at forføre og få børn med rige mænd fra rige lande være attraktive. Specielt hvis alternativet er simpel prostitution.

For regeringer i fattige lande kan det være fristende at lave særdeles progressive bidragsregler, der netop stort set kun vil ramme udenlandske mænd, fordi de hjemlige ikke når op på de store indkomster. Det kunne være en kærdkommen saltvandsindsprøjtning i en slunken valutakasse.

Kreditorforfølgning

Skulle det omvendte ske, at en kvinde fra et rigt land besvangres af en mand fra et fattigt land, vil det være fuldstændigt utopisk at tro at han vil kunne betale bidrag i det niveau der er normalt i fx Danmark. At pålægge slige bidrag vil være absurd. At sanktionere ham med fx at hindre ham i at få kørekort, som det foreslås i Rådets afgørelse, vil betyde at det vil være endnu mere besværligt for ham at medvirke til samværstransport, hvorfor børnene utvivlsomt ikke kommer til at have særlig tæt kontakt med deres far. Men det vil måske også hindre ham i at passe et arbejde – ikke blot som chauffør, men også hvis arbejdet nødvendiggøre en bil som transportmiddel til og fra arbejde. At indeholde fx 30 % ekstra af hans løn, vil utvivlsomt kun udgøre en brøkdel af det pådømte bidrag, men være et særdeles hårdt slag for ham. Bidragsgælden vil fortsat vokse.

Skulle han have en anden familie vil den selvfølgelig lide under den umulige gæld, og de helt udsigtsløse muligheder for at komme ud af den.

Her får Rådets afgørelse karakter af en hævn, der intet som helst har med børnenes tarv at gøre. En hævn der mere skal ses som led i en kønskamp – pigerne efter drengene - end et element i en parforholdsstrid. At hæve det op på internationalt niveau er tragisk for alle parter, og må kraftigt frarådes.

De midler man i forskellige lande tager i brug for at tvinge de formastelige skyldnere til at punge ud er særdeles hårdhændet.

Bidragsbestemmelserne får i mange lande (blandt andet USA og Danmark) karakter af bevidst marginalisering af mænd. Det er i hvert fald effekten.

De mænd der mister deres børn, kone, arbejde, hus og værdighed, ender ofte i en af de mange bandeder der netop kan tilbyde et fællesskab, en identitet, kvinder, magt, samt indtjeningsmuligheder som restanceindrivelsesmyndigheden ikke informeres om⁵.

Samfundet bør tænke sig grundt om, om de virkelig er nødvendigt og ønskværdigt at transformere familiefædre til deres modsætning. Voldelige mænd.

Pomperipossa i Monismanien

er en af den svenske børnebogsforfatter Astrid Lindgrens mange historier. Men modsat de fleste af historierne fra Lindgrens hånd, er denne historie målrettet voksne - særligt den socialdemokratiske regering i Sverige i 1976.

Historien blev skrevet dengang efter Astrid Lindgren havde opdaget, at hun betalte 102 % i skat. Og som det fremgår af historien - "*så mange procent findes der jo slet ikke*".

Den svenske Finansminister Gunnar Sträng sagde dengang under en rigsdagsdebatten foranlediget af Lindgrens historie;

"at forfatteren måtte have regnet forkert, at hun var god til eventyr, men at hun ikke kunne regne".

Han måtte senere erkende, at det ikke var tilfældet. Astrid Lindgren havde ret, og hun foreslog så, at de to skulle bytte arbejde, da det var Sträng der var god til eventyr, men ikke kunne regne.

Historien var utvivlsomt stærkt medvirkende til at den socialdemokratiske regering kort efter faldt - efter at have siddet på regeringsmagten i 39 år.

Astrid havde jo også stærke allierede - tænk blot på Pippi Langstrømpe.

I vejledningen til de retningslinjer restanceindrivelsesmyndigheden (RIM) skal arbejde efter, hedder der lakonisk i § 13;

"Den samlede indeholdelsesprocent efter kildeskattelovens § 48, stk. 4, kan ikke overstige 100 procent".

Deri ligger en vis beroligelse, da vi desværre ikke har en Astrid Lindgren til at redde trådene ud.

100 % kan vel også siges at være alt rigeligt. Men det er jo lettere for RIM at praktisere Al Capone modellen. Hvis delinkventen ikke er død af sult, har han ikke svaret sine 100 %.

Og så er han en heks.

¹ Gary S. Becker (1992). "The Economic Way of Looking at Life" ([Nobel Prize Lecture](#)).

² Cirkulæreskrivelse nr. 9860 af 15/12/2008 om vejledende indtægtsgrenser for afgørelser om transport i forbindelse med samvær.

³ Ligestillingsombudet i Norge - sak nr. 17/2001

⁴ Evaluering av nytt regelverk for barnebidrag St.meld. nr. 19 (2006-2007)

⁵ Fatherless America. Confronting our most urgent social problems. *David Blankenhorn* 1995.